Žrtve Ljubljanice. Dne 16. septembra popoldne sta gnala hlapca pri posestniku Gradu v Zgornjem Kašlju v Ljubljanico kopat tri konje in sta jezdila na dveh. Radi plitvine sta pognala živali v 3½ m globok tolmun, kjer sta utonila oba fanta in en konj. Druga konja sta se rešila in se po nesreči mirno pasla. Utonil je 29letni Anton Ilovar iz župnije Prežganje in 18letni Štefan Vinetič iz Velike doline pri Krškem.

Pesek je pri kopanju smrtno zasul dne 15. t. m. 22letnega Franca Hudoklina, posestnikovega sina iz Dobravice na Dolenjskem, ki si je gradil novo hišo in pripravljal sam za zidavo potreben materijal.

Žalostna smrt strojevodje. Dne 15. t. m ob 3. uri zjutraj je po nesreči lokomotiva smrtno stisnila na gorenjskem kolodvoru v Ljubljani 44letnega strojevodjo Karla Horvata.

Obsojeni albanski nacijonalitsti. Dne 17. novembra je bila v prestolici Albanije v Tirani zaključena obravnava pred izrednim sodiščem proti 49 nacijonalistom, ki so bili obtoženi, da so rovarili proti sedanjemu režimu, pripravljali nasilen prevrat in nameravali odstaviti kralja Zoga. Obsojenih je bilo 7 obtožencev na smrt, 14 na dosmrtno ječo, 13 na 15 let, 14 pa je bilo oproščenih.

Fašisti so streljali na naš konzulat v Zadru, razbili vse šipe in bi bili napadli tudi konzula, da se ni umaknil pravočasno.

Glavo so odsekali dne 14. septembra zjutraj v Parizu Rusu Gorgulovu, ki je ustrelil predsednika francoske republike Pavla Doumerja. Prošnjo za pomilostitev je sedajni predsednik zavrnil in radi tega je bila od porote izrečena smrtna obsodba izvršena. Pred usmrtitvijo je sprejel obsojenec poslednjo versko tolažbo in prejel iz rok pravoslavnega popa sv. obhajilo. Po cerkvenih obredih je izjavil Gorgulov: »Nisem ne monarhist, ne komunist in umrem za svojo idejo, kakor so umrli vsi ruski kmetje, katere so preganjali rdeči.« Obsojenec je izpil dve čaši ruma, odklonil cigareto in sedel v voz, ki ga je popeljal iz kaznilniške celice na morišče. Pred usmrtitvijo sta poljubila obsojenca pop in njegov zagovornik. Usmrtitev se je izvršila tako naglo, da ni minilo niti 10 sekund od trenutka, ko je stopil Gorgulov iz voza in do padca sekire giljotine.

Grozna nesreča pri prepeljavanju vojaštva. Dne 14. septembra se je zgodila pri prepeljavanju vojaštva ob meji med Alžirom in Marokom v severni Afriki strašna železniška nesreča. 500 mož in častnikov močan oddelek se je peljal z vlakom, ki je padel v 100 m globok prepad. Nesreča je zahtevala: 155 mrtvih, 283 ranjencev, 175 mož pa manjka. Nesrečo je najbrž povzročilo deževje, ki je razrahljalo progo.

— — —

V premišljevanje! Ako kupite en par čevljev domačega izvora, podprete s tem domačega trgovca, domačega čevljarja, domačega mesarja, ki proda kožo, in končno domačega kmeta, kateri redi živino, ki da kožo. To pa še ni vse. Domači trgovec ima domače prodajalce, domači čevljar ima domače pomočnike, domači tovarnar domače delavce, domači mesar domače pomočnike, in kmet pa deklo in hlapce in družino. Radi tega se ne sme samo govoriti po kavarnah, gostilnah, shodih ter zborih, da je treba kupovati domače blago, temveč mora to tudi vsak sam dejansko storiti, ker samo potem bomo postali gospodarsko močni narod. Trgovski dom Stermecki v Celju prodaja čevlje domačega izvora iz samo pristnega usnja, za moške in ženske, črne ali rujave, nizke ali visoke, lesene ali usnjate pete po Din 66.—. Kdor naroči 4 pare skupaj, poštnine prosto po celi Jugoslaviji. Komur čevlji ne ugajajo, se vrne denar. 1049

Ugodna knjižna ponudba. Radi preselitve oddam vse do sedaj nerazpečane izvode (140) svojega najnovejšega slavističnega dela: »Zur Geschichte der Slaven von der Urzeit biz zur Völkerwanderung« (Maribor, 1929, 220 str.), izvod za 10 Din, ako se osebno prevzame, s pošto pa 12 Din. Prvotna cena je bila 130 D. — D. Žunkovič, Maribor, Marijina 27 I.

MR. BAHOVEC PLANINKA ZDRAVILNI ČAJ

Planinka čaj

Bahovec zmanjšuje pritisk krvi in ga hvalijo proti poapnenju žil.

Zavitek Din 20·— v apotekah. 841

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 23—58, lastnik in vodja kirurg dr. Černič. — Najmodernejše urejen za operacije. — Zdravilni aparati: višinsko solnce, diatermija, tonizator, žarnica »Hala«, enterocleaner. — Zdravljenje z radijem (pijača in kopelji). — Cene zmerne. 332

Izredност v ptičjem kraljestvu.

Pred desetimi leti, vročega poletnega dne, je padel v morje ob dalmatinski obali pri Makarski, zadet od lovčeve krogle, ogromen ptič — takozvani jastreb-mrhovinar. Ptica je trkala s peruti po morju, dvigala kvišku od rane krvaveči vrat in prhala obupno proti zanjkam, katere so metali nanjo iz bližajočih se čolnov. Slednjič so jo le potegnili še živo v barko in so jo spravili v klet. Na okno kleti so jej nastavljali meso, a jastreba ga je metal prezirljivo na tla. Ko se je njegova rana nekoliko zacelila, je postal mirnejši. Preselili so ga iz kleti v kurnik, a tudi tukaj je kazal sovražnosti napram vsakemu, ki se mu je približal. Žrl je v kurnik mu vrženo mrhovino le tedaj, če ga ni nikdo očitno opazoval.

Prestavili so ga na dvorišče bogatejše družine v Makarski. Tukaj se je že tolikanj ponižal, da je vzel ponujeno hrano zdaj od tega pa zopet od drugega. V sredini novembra, ko je bil že čisto zdrav, je prerezal njegov gospodar vrv, za katero je bil privezan. Roparski ptič, komaj je začutil krog sebe —

Vrel dež.

Nad okrajem Somma pod Vezuvom na italijanskem je začel nedavno padati vrel dež, ki je uničil vso žetev. Ta čudovit ter nenavaden dogodek si razlagajo na način, da je neslo dež skozi vroč dim, ki se je dvigal iz Vezuva. Ta dim in pa vroča sopara je v zraku zavrela deževne kaplje.

Jezero smrti.

Neki afriški lovec poroča v nekem angleškem strokovnem časopisu o doživljajih na potovanju v osrčje južnozapadne Afrike, kjer leži jezero smrti, ogromno močvirje, ki meri nad 100 km v

Bridka zgodba skopuha.

Svečenik Mohamed.

V njegovih očeh, in predvsem, če se je pogovarjal z Allahom (mohamedanski Bog) in ga prosil blagoslova, je bil svečenik Mohamed uboga para, ki je imel komaj košček kruha in prgišče riža.

Pri vseh drugih je veljal za zelo bogatega, kar je tudi bil v resnici, četudi se je trudil, da bi zgledal na zunaj kot siromak. Krog velike glave je nosil večkrat ovit turban bledikasto-rdeče barve. Ruta je skoraj čisto zakrivala nizko čelo. Liki turška sablja zakrivljeni nos je delal njegov obraz teman, pust ter krut, z izrazom v obrazu se nikakor niso hotele ujemati navadno milo gledajoče oči. Ustnici sta bili ozki in stisnjeni. Lice mu je bilo udolbeno in suho. Gosta, črna brada je visela na oglati bradi. Nosil je dolgo, rižasto suknjo, ki mu je segala preko kolen in je bilo videti izpod nje kos belih, favdastih hlač. Gole noge so se skrivale v rdeče, s srebrom obšite copate.

Mohamed je bil mullah, mohamedanski duhovnik, v mestnem okraju Khadah indijske prestolice Bombay. Nikomu ni bilo znano, kako se je dokopal do premoženja, ki se je razneslo med mohamedani v pregovorih. Znano je bilo le to, da je začel z nič pred 15timi leti. Danes je bila javna tajnost, da poseda dobrih 20.000 rupij (600 tisoč Din), katere je imel varno naložene v banki, bil je posestnik treh velikih hiš v različnih delih mesta Bombay, govorili so tudi o njegovih brilantih in draguljih, katere je rad kupoval in se z njimi kitil, ako ga ni nikdo opazoval.

Njegova hiša v Khadaku se je veselila odlične okolice, le na zunaj je bila očividno revna in v zanemarjenem stanju. Tujec bi bil verjel na prvi pogled radi zunanjosti poslopja, da je zadela hišnega gospodarja kaka težja nesreča. To pa pri Mohamedu ni bila istina, baš nasprotno — zanemarjenje je bilo dobro preračunano, da je odvračalo tatove in lene berače ter postopače

Njegova trdosrčnost ga je povzdignila v bo-